

Tea Stilton

La **BRUIXA**
de les **FLAMES**

DESTINO

*Princeses
del Regne de la
Fantasia*

Tea Stilton

La **BRUÏXA**
de les **FLAMES**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Col·laboració editorial d'Elena Peduzzi

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Coordinació de textos de Benedetta Biasi

Editing d'Antonella Lavorato

Coordinació artística de Lara Martinelli

Disseny original de les Princeses del Regne de la Fantasia de Silvia Bigolin

Il·lustracions interiors de Silvia Bigolin

Projecte fotogràfic del Llibre de les Bruixes de Sara Cimarosti

amb les il·lustracions de Silvia Bigolin i Sara Cimarosti

Mapes de Carla Debernardi

Coberta de Iacopo Bruno

Interior de sobrecoberta de Silvia Bigolin

Projecte gràfic de Marta Lorini

A partir d'una idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Strega delle Fiamme*

Traducció de M. Dolors Ventós Navés

© 2012 – Edizioni Piemme S.p.A. Corso Como 15 – 20154 Milà – Itàlia

International Rights © Atlantya S.p.A. – Via Leopardi 8 – 20123 Milà – Itàlia

foreignrights@atlantya.it

www.atlantya.com

© 2014, Editorial Planeta, S. A.

© de les característiques d'aquesta edició: 2014, Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: abril del 2014

ISBN: 978-84-9057-364-8

Dipòsit legal: B. 5.069-2014

Fotocomposició: Víctor Igual, s.l.

Impressió: Egedsa

Impress a Espanya – Printed in Spain

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Personatges

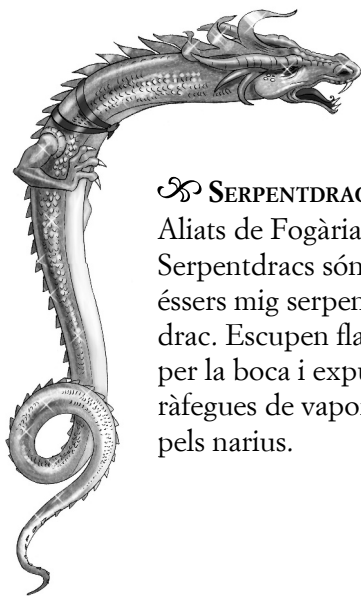
☞ FOGÀRIA ☞

Mestressa absoluta del foc,
la Bruixa de les Flames seria
gairebé invencible si no fos perquè
té un punt dèbil que li pot anul·lar
tots els poders...

☞ SERPENTDRACS ☞

Aliats de Fogària, els
Serpentdracs són uns
éssers mig serpent mig
drac. Escupen flames
per la boca i expulsen
ràfegues de vapor roent
pels narius.

☞ CAMINS DE FOC ☞

Els éssers al servei
de Fogària es traslladen
d'un extrem a l'altre
del Gran Regne per un
sistema de pous anomenats
Camins de Foc.

☞ ESQUADRA DE FERRO ☞

A la gropa dels Serpentdracs, hi munten
uns sinistres cavallers amb armadura,
els soldats de l'Esquadra de Ferro.
Reben ordres i poders de la bruixa
Fogària en persona.

✧ ÀGUILLES DEL DESERT ✧

Són uns ocells majestuosos
amb una extraordinària
envergadura d'ales,
les Àgüelles del Desert seran
una ajuda valuósíssima per
a les princeses durant l'atac
de Fogària.

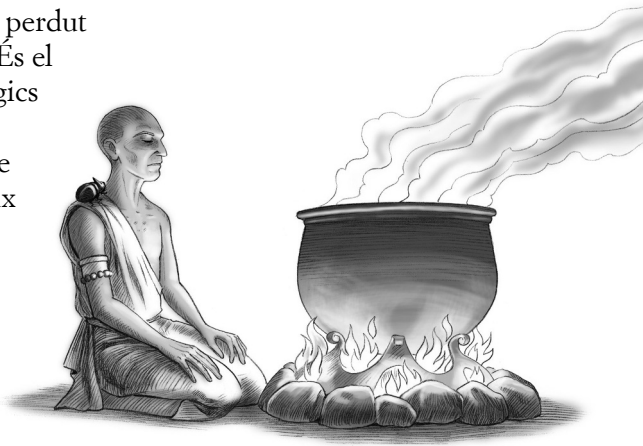
✧ HELGI ✧

Qui s'amaga
a Castelloblic?
Pot ser que sigui Helgi
el presoner secret de les
Bruixes Grises? Sigui
com sigui, el misteri que
envolta el seu destí està a
un pas de ser revelat...

✧ SAVI DELS COLEÒPTERS DE COLOR COBALT ✧

El Savi viu en un indret perdut
del Regne dels Boscos. És el
guardià dels secrets màgics
i dels encanteris del
bosc, que el jurament de
fidelitat al rei li impedeix
utilitzar. Tret que algun
fet excepcional anul·li
aquesta divisió...

1
*Les preocupacions
del rei*

El rei estava inquiet. Caminava amunt i avall en un esforç inútil per calmar-se. La reina, asseguda en una butaca de vellut blau, l'observava provant d'entendre quin pensament el torbava.

—Què passa? Et veig més silenciós que de costum. Que hi ha cap problema?

—Sí. Estic preocupat.

—Per les Bruixes Grises, oi?

El rei es va aturar en sec i va dirigir una mirada còmplice a la reina: com sempre, tenia la virtut de llegir dins del seu cor.

Tant si es tractava de pensaments feliços o de preocu-

Les preocupacions del rei

pacions secretes, la seva esposa el comprenia sempre, sense necessitat d'explicar-ho amb paraules.

—Estic convençut que ens tornaran a atacar. La Festa del Gran Arbre, podria ser una ocasió perfecta per sorprendre'ns en el moment en què estarem més exposats i vulnerables —va respondre el rei, en to amarg.

—Tu creus que ens poden atacar avui?

—No puc descartar aquesta possibilitat.

La reina va abaixar la mirada, per amagar les llàgrimes que li començaven a lliscar pel rostre. Però aquest detall no va passar per alt al rei, que va afegir:

—No et volia espantar, i encara menys aixafar-te els preparatius de la festa. Perdona'm. Però vull que tinguis ben clara una cosa: si les bruixes tornen, no ens enxamparan desprevinguts.

La reina va assentir, esforçant-se per contenir les emocions que s'agitaven en el seu pit.

—És per això que després de la derrota d'Aquària vas voler que les nostres filles tornessin al seu regne?

—Sí. Hem d'estar a l'aguait i preparats en tots els indrets del Gran Regne. Iara va tornar al Regne dels Boscos; Kalea a Flordoblit, al Regne dels Coralls. Samah va tornar al Regne del Desert i Diamant al de la Foscor. A Arcàndida, només s'hi han quedat Nives i Gunnar.

Les preocupacions del rei

—Afortunadament —va afegir la reina en un murmurí.

En aquell moment, un raig de sol va entrar a l'estança i va il·luminar el rei. La reina va observar com resplendia altiu amb les vestidures règies i la corona al cap.

El rei va somriure.

—Les nostres filles són sàvies i valentes. Podem comptar amb elles i amb els homes que els fan costat: Gunnar, Robí, Vannak i Kaliq. Si ens mantenim units, superarem qualsevol dificultat.

—Sí —va dir la reina—. Però hi ha un pensament que no para de voltar-me pel cap: què se'n va fer de la bruixa Aquària després que la derrotéssim?

En aquell moment van trucar a la porta.

—Endavant! —va dir el rei.

Llavors va entrar a l'estança reial Haldorr, el bibliotecari d'Arcàndida, que, sota el braç, duia un llibre molt gruixut, amb unes tapes de cuir amb ornaments repujats.

—Bon dia, sobirans —els va saludar, amb una lleu inclinació del cap.

—Bon dia tingueu, Haldorr.

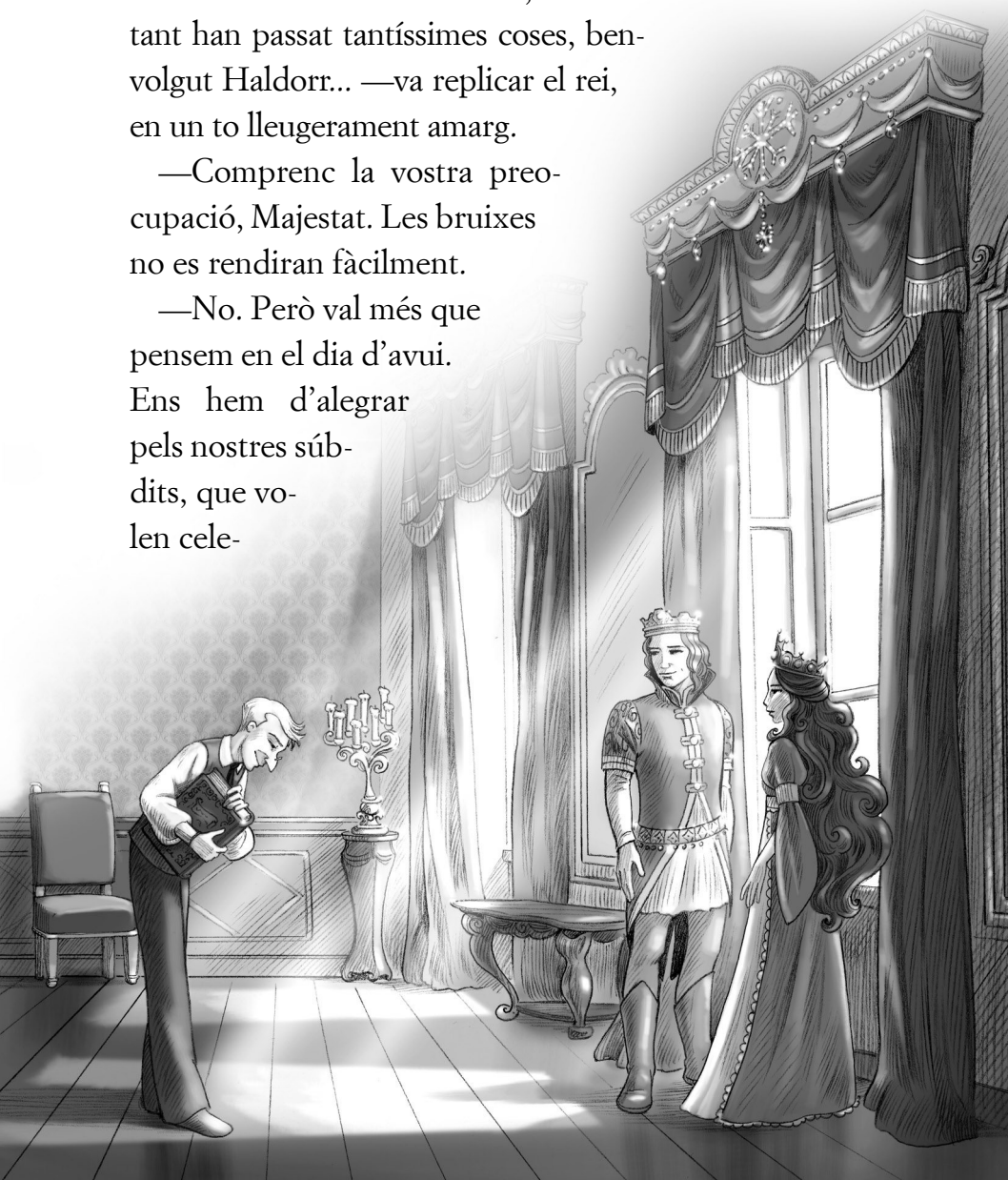
—Perdoneu la molèstia, però crec que seria convenient que repasséssiu una última vegada el discurs d'inauguració de la festa. Us he portat el llibre on està escrit, per si de cas volíeu refrescar la memòria.

Les preocupacions del rei

—Ha passat molt de temps d'ençà de l'última Festa del Gran Arbore, i mentrestant han passat tantíssimes coses, ben-volgut Haldorr... —va replicar el rei, en un to lleugerament amarg.

—Comprenc la vostra preocupació, Majestat. Les bruixes no es rendiran fàcilment.

—No. Però val més que pensem en el dia d'avui. Ens hem d'alegrar pels nostres súbdits, que volen cele-

Les preocupacions del rei

brar la generositat del Gran Arbre —va dir el rei, amb un somriure.

La reina li va dirigir una mirada impregnada d'orgull.

Llavors Haldorr va posar el llibre damunt de la taula, el va obrir i va començar a parlar:

—Tenint en compte que aquest any començarem amb l'exposició de flors i fruits vermells, us suggeriria...

Bressolats per la veu calmosa i tranquil·litzadora del bibliotecari de la cort, els pensaments de la reina van volar molt lluny, fins on eren les seves filles, cadascuna al seu regne.

Sabia que aquesta vegada no vindrien. Per al rei, havia estat una decisió dura, però necessària. I, tot i que ella hi estava d'acord, no podia evitar sentir una gran nostàlgia per les seves filles. El somni de reunir-se després de tants anys s'havia esvaït massa ràpidament. I les responsables havien estat les Bruixes Grises, uns éssers assedegats de venjança, incapaços de sentir cap remordiment per la seva crueltat. Si més no, era el que pensava la reina. Se'n sortirien, de derrotar-les? I, sobretot, a quin preu?

Potser encara havia d'arribar el pitjor.

Va plegar les mans davant del pit i va mirar per la finestra, llançant una mirada al cel clar i confiant que, almenys aquell dia, no tindrien cap sorpresa desagradable.

Les preocupacions del rei

Però alguna cosa la turmentava. Era una sensació que li sorgia de l'estómac i se li expandia per tot el cos, gelant-li el cor i les mans. Va arronsar les espatlles i va provar de treure-se-la del damunt; després, es va esforçar per escoltar el discurs del rei. Però ell i Haldorr gairebé ja havien acabat. La reina es va sorprendre d'haver estat tanta estona mentalment absent.

—...trobo que la conclusió és massa directa, Majestat.

—Sí, Haldorr, però crec que tothom se n'alegrarà. És una decisió sàvia.

—Quina decisió? —va preguntar la reina.

El rei la va mirar amorosament. No li havia passat per alt la seva distracció.

—Hem fet una modificació al discurs. Més ben dit: hi he volgut afegir una cosa. Comunicaré als habitants del poble una novetat pel que fa al Gran Arbre.

—De debò? I de què es tracta?

—Durant l'absència de Helgi, que tots esperem i confiem que torni ben aviat, algú s'haurà d'ocupar del Gran Arbre. He pensat que ho podrien fer els habitants del poble.

—Quina idea més bona! —va exclamar la reina, somrient. Però després es va tornar a posar seriosa:— El

Les preocupacions del rei

poble és una mica lluny de la Gruta del Gran Arbre. Com ho penses organitzar?

—La persona elegida s'estarà un cert temps a la gruta, fins que no hi vagi algú per rellevar-la. Què et sembla?

—Una idea excel·lent! Per als habitants del poble serà un honor tenir cura del Gran Arbre.

El rei va estar molt satisfet de si mateix i de Haldorr.

En aquell moment, el sol va envair completament l'estança. Calia posar-se en marxa cap a la gruta: era un dia molt especial i, ben aviat, la caverna del Gran Arbre s'animaria amb l'ambient irrepetible de la festa.